

SOMMERSALME

Lisbeth Smedegaard Andersen

Morten Nyord 1992

S

1. Be - lyst af so - len da - ler støv i stu - ens vin - dues - kar - me, men
2. For li - vet heg - nes ik - ke mer af død og tjør - ne - hæk - ke; men
3. Min vin - ters stum - hed li - ster bort i hvi - de ju - ni - næt - ter og
4. Vi luk - ker ik - ke dø - ren til og lå - ser, som vi ple - jer, så
5. som ser i som - mer - da - gens spejl et glimt af Kri - sti ri - ge, hvor

A

1. Be - lyst af so - len da - ler støv i stu - ens vin - dues - kar - me, men
2. For li - vet heg - nes ik - ke mer af død og tjør - ne - hæk - ke; men

vi er gå - et u - den - for i by - ens som - mer - var - me. Nu syn - ger alt i
tu - sind - fryd og en - gel - sød gror frodigt i hver spræk - ke. Selv fan - dens mæl - ke -
fin - der form i bøn - nens ord så tun - ge tan - ker let - ter og ser med ny for -
som - rens ly - de når her - ind: på ga - den børn, der le - ger! Det er som om Guds
vi skal se ham selv i - gen og le - ve som hans li - ge, så vi kan bo på

vi er gå - et u - den - for i by - ens som - mer - var - me. Nu syn - ger alt i
tu - sind - fryd og en - gel - sød gror fro - digt i hver spræk - ke. Selv fan - dens mæl - ke -

tak til Gud, og børn og blom - ster sprin - ger ud og vo - re sjæ - le grøn - nes.
bøt - tes pragt slår ro - den i Guds ska - ber - magt og mul - den i min ha - ve.
un - dring ind i Je - su Kri - sti mil - de sind. Han bæ - rer vo - re sor - ger.
Hel - lig - ånd går sam - men med os hånd i hånd og gir os ny - e øj - ne,
det - te sted med tro og håb og kær - lig - hed i som - mer - grøn - ne sjæ - le.

tak til Gud, og børn og blom - ster sprin - ger ud og vo - re sjæ - le grøn - nes.
bøt - tes pragt slår ro - den i Guds ska - ber - magt og mul - den i min ha - ve.